

Arrest

nr. 286 334 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 november 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, M. T., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U heeft de Georgische nationaliteit en werd op (...) geboren in Marneuili, Kvemo Kartli. U woonde daar met uw moeder, uw oma, uw oom en uw oom zijn vrouw. U woonde in het huis van uw oma omwille van de armoede in uw gezin. Zo'n vier of vijf jaar voor uw vertrek verhuisde u met uw moeder naar Zugdidi. Daar gingen jullie samenwonen met uw vader en uw twee zussen.

Toen u in Zugdidi naar school begon te gaan, kwam u met M. K. (...) ((...)B), uw latere echtgenote, in de klas te zitten.

Uw familie langs moederszijde is islamitisch maar u weet niet welke godsdienst u in het verleden zelf beleed. Ook uw vader was islamitisch maar liet zich twee jaar voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (04/08/2022) dopen en bekeerde zich tot het christendom. U deed hetzelfde in deze periode. Uw familie had het hier erg moeilijk mee.

Ongeveer twee jaar voor uw persoonlijk onderhoud, en twee of drie maanden voordat u afstudeerde aan de middelbare school, begon u een relatie met K. (...). In het begin hielden jullie relatie geheim, maar na een jaar vertelde u het aan uw moeder en vader. Vooral uw moeder reageerde hier niet goed op omdat K. (...) christelijk is en diabetes heeft. Maar aangezien er nog geen sprake was van trouwen, maakten ze er nog geen groot probleem van.

In de periode die volgde, had u af en toe kleine conflicten met uw moeder. In januari 2022 werd u door uw mannelijke familieleden langs moederskant in Marneuilli uitgenodigd. U had toen ongeveer zes maanden een relatie met K. (...). Uw familie maakte duidelijk dat ze het al moeilijk hadden met uw bekering tot het christendom maar dat uw relatie met K. (...) de druppel was. Uw oom en uw neven sloegen u en bedreigden u met de dood indien u uw relatie niet zou stopzetten. Daarnaast waarschuwden ze u om u niet tot de politie te wenden.

Ondanks de waarschuwingen van uw familie verbrak u uw relatie niet. Toen ze hier twee maanden later achterkwamen, trokken ze naar Zugdidi om u een tweede maal te confronteren. U werd wederom met de dood bedreigd, maar ditmaal had u het gevoel dat de situatie ernstiger was. In deze periode had u ook een laatste, grote woordenwisseling met uw moeder. Toch besloten u en K. (...) hierna om te trouwen.

De komende twee maanden verbleef u thuis maar had u weinig contact met uw moeder. Af en toe was er een kleiner conflict tussen jullie. Op 04/05/2022 trouwde u met K. (...). Hierna bent u niet meer naar huis teruggekeerd en verbleven jullie bij een vriend. Op 07/05/2022 verliet u Georgië op legale wijze samen met uw echtgenote. Op 08/05/2022 kwam u in België aan. Op 09/05/2022 werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd. Uw vrouw diende gelijktijdig een verzoek in.

Ter staving van uw relaas legt u uw huwelijksakte en paspoort neer. Alle zijn originele exemplaren. Uw echtgenote legt eveneens haar origineel paspoort neer, en haar origineel rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen.

Er dienen vooreerst ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U geeft namelijk aan hoofdzakelijk vervolging vanwege uw familie langs moederszijde te vrezen omwille van het feit dat uw partner M. K. (...) niet islamitisch is. In ondergeschikte orde heeft uw familie ook een probleem met het feit dat ze diabetes heeft. (CGVS (...), p. 7) Uw familie zou uw verhouding met K. (...) als een dusdanig onvergeeflijk gegeven zien dat ze ermee dreigden u te vermoorden indien u de relatie niet zou verbreken. (CGVS (...), p. 8) Het moet echter worden opgemerkt dat u er geenszins in geslaagd bent de beweegredenen van uw familie, en derhalve haar houding ten aanzien van K. (...) en uw eigen persoon, aannemelijk te maken. De door u aangebrachte problematiek gaat namelijk volledig terug op het feit dat uw familie langs moederszijde islamitisch is. Aangezien ze u met de dood bedreigden omwille van uw samenzijn met een christelijke vrouw, kan er voorts worden aangenomen dat ze hun religie op een eerder fundamentalistische wijze praktiseerden of dat het geloof ten minste een prominente plaats had binnen de familie. Toch kan uit uw verklaringen duidelijk worden opgemaakt dat het islamitisch geloof geen enkele plaats binnen uw gezinsleven bekleedde. Zo bent u amper in staat enige concrete informatie omtrent de islam aan te reiken. Wanneer u gevraagd wordt of u iets over de islam kan vertellen antwoordt u eenvoudigweg "Mohammad, Mekka, Medina". (CGVS (...), p. 8) Verder weet u niet binnen welke islamitische stekking uw moeder dient geplaatst te worden of welke stekkingen er zelfs bestaan, kan u het Offerfeest niet bij naam noemen en kan u zelfs niet met zekerheid zeggen welke godsdienst u zelf beleed voor u zich twee jaar voor uw onderhoud bekeerde tot het christendom. (CGVS (...), p. 8 ; 16) Hieromtrent stelt u dat u 'geen interesse had'. (CGVS (...), p. 8)

Gelet op het feit dat u om en bij de 19 jaar moet zijn geweest ten tijde van uw bekering is dit evenwel geheel onaannemelijk.

Wat betreft die bekering zelf dienen ook een aantal opmerkingen gemaakt te worden. In eerste instantie is het bijzonder opmerkelijk dat u geen echte reden kan aanreiken voor de beslissing van u en uw vader om zich tot het christendom te bekeren. In dezen stelt u enkel dat het voor u de 'enige ware religie' is en dat jullie 'dat gewoon wilden doen'. (CGVS (...), p. 16) Wanneer vervolgens gepeild wordt naar het verschil tussen het christendom en uw vorige religie, ontwijkt u de vraag tot tweemaal toe door achtereenvolgens te vermelden dat u een orthodoxe christene bent, dat het woord orthodox betekent dat het de ware religie is en dat u voordien aanhanger was van een religie waarvan u vermoedt dat het de islam is. (CGVS (...), p. 16) Het feit dat u niet kan duiden om welke reden jullie een dusdanig ingrijpende beslissing genomen hebben, doet ernstige twijfels rijzen bij uw verklaringen. Temeer omdat u moet hebben geweten dat u zich hiermee de woede van uw familie op de hals zou halen. Het lijkt bijgevolg weinig aannemelijk dat u deze handeling zou stellen zonder dat u daarvoor een overtuigende motivatie zou hebben. Wanneer hierop gewezen wordt, kan u enkel aanbrengen dat er toentertijd geen bedreigingen waren. (CGVS (...), p. 16) Ook dit kan evenwel niet overtuigen. Want zelfs al was er op dat moment geen sprake van een expliciete dreiging moet u beseft hebben dat uw familie hier niet goed op zou reageren. Hieromtrent verklaart u overigens dat uw familieleden er effectief 'slecht op reageerden'. U maakt evenwel geen gewag van enige andere problemen. Daarenboven heeft u nog twee jaar lang thuis kunnen wonen. (CGVS, p. (...)) Deze eerder milde houding vanwege uw familie in het achterhoofd houdende, is de reactie van uw familie op uw relatie met K. (...) dan ook bijzonder opmerkelijk. Waar de bekering van u en uw vader geen aanwijsbare problemen teweegbracht, resulteert uw relatie met K. (...) uiteindelijk in doodsb bedreigingen. En hoewel u aangeeft dat deze dreigementen pas geuit werden nadat het uw familie duidelijk werd dat jullie relatie serieus was, blijft de inconsistente reactie van uw familie weinig plausibel. (CGVS (...), p. 12) Voorgaande doet derhalve ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangebrachte problematiek.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat uw moeder een belangrijke rol had in de problemen die u in Georgië gekend heeft. Samen met de rest van haar familie kon ze niet aanvaarden dat K. (...) christelijk was. (CGVS (...), p. 14 ; CGVS (...)B, p. 7) Ongeveer twee maanden voor uw vertrek op 07/05/2022 onttaardde dit in een verbaal conflict waarbij ze van u eiste dat u uw relatie zou verbreken. Dit was tevens één van de laatste keren dat u met uw moeder contact zou gehad hebben. (CGVS (...), p. 5) Echter strookt de door u beschreven houding van uw moeder niet met wat op het facebookprofiel van uw vrouw te lezen valt. Op haar prikbord is namelijk een video van jullie huwelijksdag terug te vinden waar uw moeder zo'n zeven weken voor 10 augustus 2022 de volgende reactie op plaatste: "You are the reason of my happiness". (Screenshots toegevoegd aan blauwe map en vertaald met behulp van google translate en 'lexilogos.com') Het moge duidelijk zijn dat deze vaststelling de geloofwaardigheid van uw relaas volledig onderuit haalt.

Bovenstaande buiten beschouwing gelaten, is het verder zo dat - aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming - er van een verzoeker mag worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. In dezen brengt u in eerste instantie aan dat u geen aangifte wilde doen van de doodsb bedreigingen die door uw familie geuit werden omdat uw familie u had gewaarschuwd zich niet tot de politie te wenden. (CGVS (...), p. 9) Ook zou uw oom u gezegd hebben dat in het geval dat uw familieleden zouden opgepakt worden, er andere mensen zouden ingeschakeld worden om de dreigementen tot waarheid te maken. (CGVS (...), p. 19) Gelet op het functioneren van het Georgisch veiligheidsapparaat (zie infra), is er echter geen enkele reden om aan te nemen dat u zich niet zou kunnen beroepen op bescherming vanwege de overheid. U brengt voorts geen elementen aan waaruit kan opgemaakt worden dat, wat betreft uw persoonlijke situatie, het tegendeel waar zou zijn.

Daarnaast geeft u aan zich niet geïnformeerd te hebben omtrent mogelijke alternatieve vormen van bescherming, los van de overheid. Wanneer dit bevraagd wordt, verwijst u wederom naar het dreigement van uw familie om geen aangifte te doen en beweert u dat uw familie u overal in het land zou gevonden hebben. (CGVS (...), p. 19) Een dergelijke houding kan evenwel geenszins overtuigen. Er kan namelijk wel degelijk van u verwacht worden dat u op zijn minst een poging onderneemt op zoek te gaan naar alternatieve oplossingen vooraleer u uw land van herkomst verlaat.

In het verlengde van voorgaande dient ook het volgende opgemerkt te worden. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service

voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. Uit bovenstaande kan evenwel worden opgemaakt dat u hier niet in geslaagd bent.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort, het rijbewijs en paspoort van K. (...) en jullie huwelijksakte bevestigen immers louter jullie identiteit en het feit dat jullie gehuwd zijn, elementen die in dezen niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, K. M., zijnde tweede verzoekende partij, verwijst integraal naar de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft, steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot. Navolgende motivering betreffende de persoonlijke toestand van tweede verzoekende partij wordt in de door haar bestreden beslissing als volgt weergegeven:

"Aangaande uw verklaringen met betrekking tot uw gezondheidstoestand, zijnde het feit dat u diabetespatiënt bent, die - naast de problemen met M. (...) zijn familie - mee aanleiding tot uw vertrek vormde, kan het volgende worden opgemerkt. (CGVS (...)B, p. 13) De verklaarde medische problemen houden geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Verzoekende partijen verklaren Georgië te hebben verlaten omdat zij er bedreigd werden door de familie van eerste verzoekende partij langs moederskant, die niet akkoord ging met hun huwelijk (notities CGVS M., p. 14; notities CGVS K., p. 9). Daarnaast zou de gezondheidstoestand van tweede verzoekende partij een bijkomende reden zijn geweest voor hun vertrek (notities CGVS M., p. 20; notities CGVS K., p. 9).

Evenwel wordt in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze vastgesteld dat:

(A) er ernstige bedenkingen zijn bij de geloofwaardigheid van hun relaas, nu,

(i) hoewel de door hen aangehaalde problemen met hun (schoon)familie volledig hun oorzaak zouden vinden in het feit dat hun (schoon)familie islamitisch is, het islamitisch geloof echter geen enkele plaats bleek te bekleden binnen het gezinsleven van eerste verzoekende partij,

(ii) wat betreft de bekering van eerste verzoekende partij tot het christendom, eerste verzoekende partij niet kan duiden om welke reden zij en haar vader deze ingrijpende beslissing genomen hebben en verder de eerder milde houding vanwege haar familie langs moederszijde ten opzichte van haar

bekering en die van haar vader inconsistent is met hun reactie op haar relatie met een christelijke vrouw, en,

(iii) de beschreven houding van hun (schoon)moeder ten aanzien van hun huwelijk niet strookt met wat op het facebookprofiel van tweede verzoekende partij te lezen valt, aangezien op haar prikbord een video van hun huwelijksdag terug te vinden is waarop hun (schoon)moeder reageerde met “*You are the reason of my happiness*”; en,

(B) hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt wordt dat verzoekende partijen voor hun problemen geen aanspraak kunnen maken op nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten.

Inzake de gezondheidstoestand van tweede verzoekende partij – zij lijdt aan diabetes – wordt daarnaast in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing nog opgemerkt dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen concrete argumenten aanbrengen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontcrachten.

2.2.5. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen ander licht werpen op de vaststelling in de bestreden beslissingen dat de aangehaalde problemen met hun (schoon)familie een ongelooftwaardig karakter kennen.

Waar zij opperen dat het niet vereist is dat hun (schoon)familie praktiserende moslims zijn opdat zij kritiek zouden kunnen uiten tegen hun relatie, oordeelt de Raad evenwel dat aangezien hun (schoon)familie hen met de dood bedreigde omwille van het feit dat tweede verzoekende partij niet islamitisch is, wel degelijk aangenomen kan worden dat ze hun religie op een eerder fundamentalistische wijze praktiseerden of dat het geloof minstens een prominente plaats had binnen de familie. Zoals vastgesteld in de bestreden beslissingen, kan uit de verklaringen van eerste verzoekende partij echter worden opgemaakt dat het islamitisch geloof geen enkele plaats binnen haar gezinsleven bekleedde. Hoewel zij tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt te zijn opgevoed door “*moslimmensen*”, waarbij zij verwijst naar haar moeder en haar familie langs moederskant (notities CGVS M., p. 7), blijkt uit haar latere verklaringen nergens dat zij een islamitische opvoeding kreeg. Gevraagd om meer te vertellen over de islam, stelt zij aanvankelijk louter “*Mohammad, Mekka, Medina*”. Welke strekkingen er zijn binnen de islam, weet zij niet (notities CGVS M., p. 8). Later tijdens haar persoonlijk onderhoud verwijst zij nog naar de praktijk van besnijdenis, haalt zij de ramadan aan en maakt zij er gewag van “*dat zij soms een schaap slachten op een feest*” (notities CGVS M., p. 16). Echter bleek zij niet in staat om het Offerfeest bij naam te benoemen (notities CGVS M., p. 16). In het licht van haar bewering opgevoed te zijn door overwegend moslims, komt dit uiterst bevreemdend over. Dat haar moeder en haar familie langs moederskant erg zwaar zouden tillen aan haar relatie met K. om redenen van geloof – dermate dat dit geresulteerd zou hebben in doodsb bedreigingen (notities CGVS M., p. 15 en 17) – terwijl hun eigen geloof geen belangrijke rol blijkt te spelen in hun leven nu zij eerste verzoekende partij niet eens islamitisch opvoedden, is geenszins plausibel.

Inzake de bekering tot het christendom van eerste verzoekende partij, wordt verder in het verzoekschrift opgemerkt dat eerste verzoekende partij geen enkele voeling had met de islam en dat zij “*(d)e rust, troost en het geluk*” wel in het christendom vond. Met dergelijke vage en algemene verklaringen wordt evenwel geen ander licht geworpen op de vaststelling in de bestreden beslissingen dat eerste verzoekende partij geen echte, overtuigende reden kan geven voor de beslissing van haar en haar vader om zich te bekeren tot het christendom. Aangezien een bekering tot een nieuw geloof een ingrijpend proces is waaraan normaliter de nodige reflectie aan voorafgaat, mag worden verwacht dat eerste verzoekende partij overtuigende, doorleefde en concrete verklaringen kan afleggen over het proces van haar bekering en de motieven van haar bekering. Evenwel dient te worden vastgesteld dat zij desbetreffend vervalt in algemeenheden. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kwam zij niet verder

dan te stellen dat het voor haar de “*enige ware religie*” is en dat zij “*dat gewoon wilden doen*” (notities CGVS M., p. 16). Evenmin kon zij het verschil duiden tussen het christendom en haar vorige religie en ontweek zij daarentegen tot tweemaal toe de vraag door achtereenvolgens te vermelden dat zij een orthodoxe christene is, dat het woord orthodox betekent dat het de ware religie is en dat zij voordien aanhanger was van een religie waarvan zij vermoedt dat het de islam is (notities CGVS M., p. 16). Ook de in het verzoekschrift vermelde motieven waarom eerste verzoekende partij zich tot het christendom bekeerde komen allerminst doorleefd over en getuigen niet van een doordachte bekering tot het christendom. Dat eerste verzoekende partij zich bekeerde zonder hiervoor blijkbaar een overtuigende motivatie te hebben, is bovendien des te treffender nu zij moet hebben geweten dat zij zich hiermee de woede van haar islamitische familie op de hals zou halen. Haar uitermate lichtzinnige bekering tot het christendom valt moeilijk te verenigen met deze door haar beschreven familiale context.

Verder weerleggen verzoekende partijen evenmin de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat de eerder milde houding vanwege hun (schoon)familie ten opzichte van de bekering van eerste verzoekende partij en die van haar vader inconsistent is met hun reactie op de relatie van eerste verzoekende partij met een christelijke vrouw. Zoals opgemerkt in de bestreden beslissingen, gaf eerste verzoekende partij inzake haar bekering tot het christendom slechts aan dat haar familie langs moederskant hierop slecht reageerde, doch van ernstige problemen maakte zij geen gewag (notities CGVS M., p. 7). Ook blijkt uit haar verklaringen dat zij ondanks haar bekering nog twee jaar lang thuis kon wonen (notities CGVS M., p. 7). Door louter te herhalen dat hun (schoon)familie ook “*absoluut tegen*” de bekering was en dat hun relatie “*de laatste druppel*” was, werpen verzoekende partijen geen ander licht op de vaststelling dat de bekering van eerste verzoekende partij klaarblijkelijk niet tot concrete (ernstige) problemen met hun islamitische (schoon)familie leidde, terwijl haar relatie met een christelijke vrouw resulteerde in doodsb bedreigingen. Zij het overigens nog bemerkt dat nergens uit blijkt dat de vader van eerste verzoekende partij, die zich evenzeer bekeerde tot het christendom, concrete (ernstige) problemen kende met zijn islamitische schoonfamilie. Overigens wonen de ouders van eerste verzoekende partij nog steeds samen (notities CGVS M., p. 7). Dat de moeder van eerste verzoekende partij enerzijds sterk gekant zou zijn tegen de relatie van haar zoon met een christelijke vrouw, doch anderzijds nog steeds samenwoont met haar christelijke man, houdt geen steek.

Ten slotte komen verzoekende partijen evenmin overtuigend over waar zij stellen dat de reactie bij de huwelijksvideo op het prikbord van tweede verzoekende partij geplaatst werd door een ander familielid en niet door hun (schoon)moeder. Immers concretiseren zij niet eens welk familielid dit dan zou betreffen. De Raad wijst erop dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat ene R. P. zo'n zeven weken voor 10 augustus 2022 de reactie “*You are the reason of my happiness*” bij hun huwelijksvideo plaatste (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie, deel 1). Uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt dat haar moeder zo heet (verklaring DVZ M., vraag 13A). Overigens valt er op het prikbord nog een huwelijksfelicitering te lezen van ene Z. P., die het volgende schrijft: “*Endless happiness grandpa love you*”. Aangezien deze persoon zijn bericht ondertekent met ‘grootvader’ en dezelfde familienaam heeft als de moeder van eerste verzoekende partij, kan worden aangenomen dat dit de grootvader van eerste verzoekende partij langs moederskant betreft. Deze reacties bij hun huwelijksvideo ondergraven finaal de geloofwaardigheid van de door hen beweerde problemen met hun (schoon)familie.

2.2.6. Daarenboven blijven verzoekende partijen hoe dan ook manifest in gebreke *in concreto* aan te tonen dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Een loutere algemene verwijzing naar de corruptie in het land en de blote bewering dat hun (schoon)familie bijzonder machtig is, volstaat allerminst om zulks aan te tonen. Zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissingen, hebben verzoekende partijen zelfs niet de minste poging ondernomen om de bescherming van hun nationale autoriteiten in te roepen. Hun stelling in het verzoekschrift dat zij geen enkel vertrouwen in de politieke diensten hebben, is dan ook nergens op gebaseerd en kan niet worden aangewend om te verklaren waarom zij zich voor bescherming nooit gericht hebben tot hun nationale autoriteiten. Dit geldt des te meer gelet op de in de bestreden beslissingen gedane bevindingen inzake de beschermingsmogelijkheden in Georgië.

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van

herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad onderstreept dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 4 augustus 2022 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen aangehaalde problemen en dat zij bovendien niet aannemelijk maken dat het hen desbetreffend aan nationale bescherming ontbeert, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT